17/12/2019

«Ήταν μια φορά ένα Σχολείο...» (Αβερώφειο Γυμνάσιο)

/ Ομογένεια

Η έγνοια για την παροικία, αλλά κυρίως η έγνοια να δοθεί στα ελληνόπουλα, παιδεία που να σημαίνει πατρίδα, θρησκεία, γλώσσα, ήταν διάχυτη σε όλα τα σχολεία της Αιγύπτου.

Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου

Στο “Ενοριακό Αρχονταρίκι” του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...» του Ιερού Ναού Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, ο Θεολόγος – Μουσικολόγος κ. Ηλίας Λιαμής φιλοξένησε την Δευτέρα 16 Δεκεμβρίου, στο Πνευματικό Κέντρο του Ναού, την Ομότιμη Καθηγήτρια του Πανεπιστημίου Αθηνών και Συγγραφέα κα Μερόπη Σπυροπούλου, σε μια συζήτηση με θέμα «Ήταν μια φορά ένα Σχολείο...» (Αβερώφειο Γυμνάσιο).

Η εκδήλωση ήταν αφιερωμένη στο ονομαστό Αβερώφειο Ελληνικό Σχολείο, στην Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου, ένα ταξίδι γεμάτο συναίσθημα, μνήμες και ελπίδα.

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΤΕ:

Στην Αίγυπτο, όταν οι Έλληνες κυριαρχούν ως μετανάστες, κυρίως στον εμπορικό και ναυτιλιακό τομέα, ιδρύθηκαν 42 σχολεία, όλα με ελληνικά ονόματα ευεργετών.

Είναι αξιοθαύμαστο, τόνισε η κα Σπυροπούλου, το πως αυτοί οι εύποροι Έλληνες της Αιγύπτου, έδωσαν τεράστια σημασία στην παιδεία, γι’ αυτό και ίδρυσαν αυτά τα υπέροχα σχολεία, για να κρατήσουν τα ελληνόπουλα γλώσσα, πατρίδα και θρησκεία.

Έλληνες, που από την έγνοια τους για την μάνα πατρίδα, έστησαν μια γέφυρα πάνω από την Μεσόγειο, μεταξύ Αιγύπτου και Ελλάδας.

Στην Αλεξάνδρεια ιδρύθηκε, μεταξύ άλλων, η Αβερώφειος Σχολή, που περιελάμβανε Γυμνάσιο Αρρένων και Θηλέων, το ακαδημαϊκό έτος 1885-86.

Από το 1890-91 αναγνωρίζεται από το Ελληνικό Υπουργείο Παιδείας, ως πλήρως ισότιμο, προς τα αντίστοιχα σχολεία της Ελλάδας.

«Αυτή η έγνοια για την παροικία, αλλά κυρίως η έγνοια να δοθεί στα ελληνόπουλα, παιδεία που να σημαίνει πατρίδα, θρησκεία, γλώσσα, ήταν διάχυτη σε όλα τα σχολεία της Αιγύπτου.
Το σχολείο τρεις ημέρες την εβδομάδα ήταν οκτάωρο και το Σάββατο εξάωρο.

Οι μαθητές προετοιμάζονταν από το σχολείο για να διακριθούν σε όλους τους

τομείς. Να έχουν τα εφόδια που δεν θα δημιουργούσαν κανένα πρόβλημα για να βρούνε το δρόμο τους.»

Οι εκπαιδευτές στα ελληνικά σχολεία, συνέχισε η κα Σπυροπούλου, θεωρούσαν το έργο τους, ιερό χρέος. Ήθελαν και μπορούσαν, να δώσουν στους μαθητές τους τα εφόδια για να διακριθούν σε όλους τους τομείς της ζωής.

Αυτό ήταν το πνεύμα που πότισε βαθιά και επικράτησε σε όλο το φάσμα της ευρύτερης παιδείας που παρείχαν τα ελληνικά σχολεία και διαμόρφωσε μια ποιοτική αγωγή, θεμέλιο ηθικών αξιών και διακρίσεων.

Για παράδειγμα, σε όλα τα σχολεία υπήρχαν ειδικές επιτροπές μελέτης της αγοράς, οι οποίες συμμετείχαν συμβουλευτικά στην κατάρτιση των αναλυτικών εκπαιδευτικών προγραμμάτων και στον ετήσιο αντικειμενικό έλεγχο των αποτελεσμάτων της παρεχόμενης εκπαίδευσης και της απόδοσης των εκπαιδευτικών.

Διότι οι εκπαιδευτικοί, υπέγραφαν ετήσιο συμβόλαιο και με βάση την αξιολόγηση,

ανανέωναν το συμβόλαιο τους, για έναν ακόμη χρόνο.
Αυτές οι παράμετροι, υποβάλλονταν σε αξιολόγηση και από τον εκάστοτε επιθεωρητή σχολών αλλοδαπής του Ελληνικού Υπουργείου Παιδείας, ο οποίος ερχόταν στο τέλος της χρονιάς και αξιολογούσε το έργο των εκπαιδευτικών, μαζί με την επιτροπή μελέτης της αγοράς.

Εάν δηλαδή τα εφόδια που παρείχαν στους μαθητές, ήταν αυτά που έπρεπε να είναι.

«Πολύ μεγάλη συμβολή στις πολιτιστικές δραστηριότητες, είχε ο Ευάγγελος Παπανούτσος, ο οποίος εστάλη με υποτροφία της Ελληνικής Κοινότητας της Αλεξανδρείας στη Γερμανία για μετεκπαίδευση και υπέγραψε συμβόλαιο ότι θα υπηρετήσει τα σχολεία για δέκα χρόνια.

Υπηρέτησε για περισσότερο από δέκα χρόνια και άρχισε με νέες μεθόδους διδασκαλίας, να προσφέρει καινούργιες γνώσεις και βιβλία και να εφαρμόζει άλλες, εξαιρετικές για την εκπαίδευση των μαθητών, δραστηριότητες, όπως τις μαθητικές κοινότητες».

Υπήρχαν ακόμη, συμπλήρωσε η κα Σπυροπούλου, πολύ ωραίες καλλιτεχνικές εκδηλώσεις, θέατρο, γυμναστικές επιδείξεις, παραδοσιακοί χοροί κ.α.